

Передплата

«РУСЛАНА» вноситься:
в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
в рік . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1.70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подвійне число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а ле воявеш милости і віра не воявеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслянових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дзюбрового (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає силіше на попереднє застереження — Рекламациі неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеніє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесенія по 30 сот. від стрічки.

N. fr. Presse про голодовий страйк академик в.

Зі Львова наспіла вість, пише N. fr. Presse в ч. 15.266 з 20. лютого, яка заслугує уваги і не повинна бути маловажна. Рускі студенти, увязнені наслідком непокоїв в університеті львівським, заявили в поданю до президії висшого суду кр. що 21. лютого (в четвер) починають голодовий страйк, наколи до того часу їх не визволять.

Загальний страйк голодовий полягає на тім, що увязнені, щоби уйти перед несправедливим обходженем, не приймають поживи і тим способом себе не наче самі засуджують на голодову смерть. Нераз вже з достовірного жерела запевнювано, що російські піддані, особливо на Сибірі, користували ся сим оружем, щоби боронити ся проти найстрашнішого гнету. Особливо діяло ся не в случаях, коли знущано ся над женьськими вязнями, або карано їх тілесно. Американець Кеннан описує такий загальний страйк голодовий в своїх споминах з життя сибірських вязнів.

По більшій часті увязнені, що мали сильну волю перевести такий страйк

і видержати кілька днів, осягали свою ціль. Дятого вважають в Росії голодовий страйк останньою охороною, яка остає ще безталанним вязням, наколи они полишені і забуті в пустині засуджені на всяку самоволю.

Розуміє ся само про себе, що таких відносин не можна порівнувати з відносинами львівського карного суду, а тим менше з положенем руских студентів в слідчій вязниці. Алеж тут розходиться о молодих людей, котрі не повертають держави, а лише з чисто національних понук в національним роздратованю провинили ся проти закона. Як раз в Австрії, де національна боротьба і національні провини так часто лучають ся, і де кождий, що не є національно байдужним, єсть національно роздратованим, повинно ся такі карні справи задля національних понук осуджувати лагіднійше після засади: вимагаємо зглядів і узглядняємо. Не дасть ся заперечити, що не одно є правдиве з того, що наводять студенти в своїм поданю до президії, особливо та заява, що записані студенти не є чужинцями і підозрілими о утечу, щоби їх держати в слідчій вязниці. Наколи положенє сих студентів оцінювати будемо без всякої пересаді і наколи їх погроза голодовим

страйком не може мати рівних причин як відносини сибірських вязниць, то всеж таки булоб краще, не доводити до того і визволити молодих людей, котрих певно не мине кара, наколи они її заслужили.

Віденьський дневник висловив отже менше більше ті самі гадки, які недавно ми подали з краківської Reform-и. Доси і так нагромадило ся доволі того палкого материялу, котрий розогнює взаємни між одним народом в краю а другим і доводить до розширення і поглиблення пропасти. Треба отже все обминати, ще могло би ще більше доводити до розвднання і роздратованя.

А не дасть ся заперечити, і се признають навіть сьвідомі правних постанов люди, що поступованє органів урядових з вязненем, доставлюванем вязнених до суду і начинюванем тісних і поганих келій численними вязнями не було до ладу.

(Дальшу статью з N. fr. Presse подамо завтра).

З великої бурі малий дощ.

Таку назву можна приложити до цілої борби французского радикального пра-

Микола Курцеба.

ПРИЛЮДНА ПОДЯКА.

Я стояв в редакції «Громадської Воді», як «агнець, іже на заколеніє веден бисть». Редактор якраз скінчив був свою вельми патетичну бесіду на тему поезії та мойого поетичного талану, а результатом сеї бесіди було се, що я і не вмив ся до писаня. Але, що я дуже недовірчивий, тому і тепер не вірив редакторови, бутьтоби і правда те, що він говорить.

Тому говорю йому:

— І ви кажете зовсім сериозно, що в мене ні крихітки талану поетичного?

— Так!

— І я не маю найменших претенсий до нього?

— Так!

— Отжеж після вашої найліпшої, а щирої ради, я повинен покинути писати?

— Так! Дурниці!

— І кажете, що я зовсім не виглядаю на письменника?

— Так!

— І ви говорите зовсім, без найменшого упередженя до мене, осудивши як найбільше холодно, але щиро мою працю?

— Так!

— Ануно, позвольте, добродію, тай ще раз прочитайте мої вірші! Може бодай що трохи найдеть ся в них доброго.

— Даруйте добродію! Ви мене не мучте! Я читав ваші вірші не раз тай не два, а що я у них найшов, то я вам вже сказав. Чи повторити? Нісенітниці! Мое ушановання!

— Нісенітниці! Гм.. я се вже чув.

Я згорнув з редакційного стола рукописи тай навіть не здоровкаючись з шановним редактором, лишив його кімнату. Диха матері всіх редакторів тай критиків, подумав я, що однаково не брешуть. Один каже, що в мене є талан, другий каже, що є мелодийність вірша, а хід гадок злий, третьому мої вірші подобали би ся тоді, як би я позмінював на путній лад усі гадки, а сей послідний (чортиб його брали!) каже, що

я зовсім собі звичайна людина, якій на подобу жаби не слід наставляти ноги, бо нічо більше з них не висьпівав, як своє неінтересне «кум-кума!»..

Се мене розлютило найгірше!

І в якого лиха я так довго пренумерував його орган, як я з нього нічого сінько не навчив ся!?

Стиснув я у жмені рукопис, обгорнув себе загортокою тай задумав вертати домів. Аж тут, нагадав я собі ще одну послідню редакцію, в якій я не був.

— Хай мене чорти беруть — подумав я. Піду ще там.

Ся редакция була дуже давньої тай доброї породи, а до того мала добре вироблену фірму і реноме. Хоть я знав, що у тій редакції всі критики імпресионісти та знатоки радикальної краси (якої я все добачувавсь у своїх віршах!), однак, з огляду на се, що з компетентних уст вчую правду (я я її тільки бажую!), пішов я тому туди. Выгладив я тай випростував чуприну і запукав у двері редактора.

(Конець буде).

вительства з католицкою Церквою. Як відомо з попередних наших статей, кабінет Клеменсо мусів з дня на день робити уступки католицкій Церкві від засад, проклямованих Комбом. І так найперше відступив від постанови, що мусять утворити ся «стоваришеня культу», яким правительство буде видержавлювати сконфісковані костели. Відтак, щоби не треба зголошувати кожного богослуженя до поліції, як католицких «зборів», зроблено уступку, що вистарчить раз на рік подати таке зголошене. Колиж католицкий клир і на се не пристав, переведено в парламенті ухвалу, що взагалі жадних зборів у Франції вже від тепер не треба зголошувати до поліції. В дальшій ході, щоби не вязати ся сепарацийним законом, даровало правительство сконфісковані сьвятині як і парохіяльні будинки громадам, щоби они віднаймали їх після своєї волі, з тим застереженем, що контракт не сьміє бути заключений на довше, як на 18 літ.

При сій послідній уступці розходило ся о се, що сепарацийний закон не признає духовного стану, отже правительство не могло входити в контракти з сьвященниками яко такими, а громади можуть довільно державити сьвященникам. Але невдовзі правительство бачило ся спонуканим відступити від засади негованя духовного стану. Сямо правительство постановило для уникненя релігійних спорів, що даровані громадам костели не можуть уживати ся на жадну иншу ціль, як лише на релігійну і то для сего віроісповіданя, до якого костел належав доси, а парламент ухвалив дальше, що громада може видержавити костел тільки сьвященникови, який викаже ся сьвідомством від єпископа і що тільки сей сьвященик може бути парохом сеї місцевости.

Ся ухвала була остаточним переломанем засади первісного сепарацийного закона в редакції Комба, яка знала тільки сьвітських горожан, займаючих ся «релігійним культом», а не признавала зовсім духовної єрархії. Признаючи стан сьвящеників і жадаючи потвердження єпископом, признало правительство тим самим також і власть Апостольської столиці, яка установила єпископів.

Однак тут мав стрінити еще один завід уступчивих радикалів на міністерських фотелях. Папа римський не позволив заключати з громадами контрактів о безплатну державу костелів. Правительство таки добре налякало ся сеї «агресивности католицкої Церкви і засягнуло язика, чого еще треба доконати, щоби оминуті релігійну війну і вдовольнити Рим. Париский кардинал-архієпископ Рішард дав у відповідь, що розходить ся о те, щоби формуляр контракту громад з парохами був один і той самий для цілої Франції, щоби через ріжні клявзуді і відміни не введено чим раз більших невластивостей у відношеня сьвященика до парохіян і до єго духовної власти. Міністер Бріанд пристав і на се, але виринула еще одна квестія, чи іменно по смерти пароха має заключати ся новий контракт з єго наслідником. Отже французский єпископат супротивив ся сему рішучо, жадаючи, щоби без огляду на

зміну парохів, контракт тревав цілих 18 літ.

Тут уже явно треба було признати церковну єрархію, бо коли контракт о костел має тревати і по смерти пароха для єго наслідників в уряді, то видко з сего, що не він був підметом контракту, хотяй єго формально заключив з громадою на свою особу, але хтось поза і понад ним стоячий, с. є духовна власть єпископату. Міністер просьвіти і віроісповідань Бріанд не завагав ся і тут в своїй уступчивости, але попав в конфлікт з президентом міністрів Клеменсо, який се уважав прямим запереченем основ сепарацийного закона. До сего прилучив ся і сей факт, що париский кабінет згодив ся своєю більшостию віддати австрійській амбасаді задля звороту Ватиканови акти, сконфісковані представникови Апостольської столиці о. Монтанні. Се все так розлютило масонів, що вивели еще раз церковну справу перед форум парламенту. Однак тут они потерпіли повне фяско. Палата навіть не хотіла взяти на дневний порядок сеї справи, а Бріандови ухвалила подавляючою більшостию вотум довіря; Клеменсо, уміючи звітрити настрої, погодив ся вже перед тим з уступчивим міністром віроісповідань.

Так отже крім зрабованя церковного маєтку і крім видаленя монахів, — всі инші церковні відносини у Франції остали ся ненарушені.

Бліді тіни кланяють ся.

Ой ой, схиляєть ся днина, наближаєть ся вечірняя тїнь!...

Сидять проті себе сини Ваші у засаді, блідими лицами нахиляють ся до себе і сьпівають пісень щораз тихше...

Кланяють ся бліді тіни з тюрми до Вас, Батьки народу і Ти, Народе увесь!

Чи Вам гори не дрожать, не хитають ся долини, не рознімаєть ся земля під Вами?

Чи не трубний гук уже наближаєть ся та галас боєвий надходить!

Чи не впаде нині хто з наших і вдарить головою об землю?...

Ой, бо запах трупів над нами!

Ой ой, схиляєть ся днина, наближаєть ся вечірняя тїнь!...

Кланяють ся Вам бліді тіни з тюрми, Вам, Батьки народу і Ти, Народе увесь!

Чи Ваші дороги виєші доріг синів Ваших а Ваші задуми висші задумів синів Ваших?

Всі бо народи говорять про синів Ваших, мов у сурми трублять!...

А Ви, Батьки наші! Чи сидите Ви, як сини Ваші, блідими лицами нахиляєтеь до себе і говорите до себе щораз тихше?...

Не вжеж, запах трупів між Вами?

Ой ой, схиляєсь ся днина, наближаєть ся вечірняя тїнь!...

Кланяють ся бліді тіни синів Ваших

в тюрмі до Вас. Батьки Народу і Ти, Народе увесь!...

То смутять ся на Тобою, Народе, що Ти все тихший води, низший трави і тільки шумлять із Твоєї туги калинові дуги!...

Та радують ся над Тобою, Народе, що підеш колись до бою і не буде тоді млавого ні втомленого, ні один не задрімає, ані засне... як нині!

Ой ой, схиляєть ся днина, розпостираєть ся вечірняя тїнь!

Ні один не задрімає, ані засне, гореніють їм очи, — сидять проті себе, блідими лицами нахиляють ся до себе: Чому не сьпіваєте хто пісень? І говорять до себе щораз тихше:

Кому призначено смерть, тому смерть; кому меч — згинь від меча, кому каторга — згинь у каторзі, кому голод — умірай з голоду, — а не згине імя твоє по віки! І тоді рине на Вавилон море і розпадеь ся він під філями Твоїми, Народе великої туги!

Ой ой, схиляєть ся днина, налягає вечірняя тїнь!

Чому сидите проті себе і не мовите ні слова!...

Чи надслухуєте, чим вогонить шум завтрішного дня?

Бліді тіни з тюрми кланяють ся до Вас, Батьки народу і Ти, Народе увесь.

Василь Пачовський.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В суботу: руско-кат.: Порфірія; римо-кат.: Романа. — В неділю: руско-кат.: Ізидора; римо-кат.: Савина.

— **Руский інститут для дівчат в Перемишли** дістав — як доносять з Відня — від міністерства просьвіти право публичности для I, II, III і IV дівочого ліцею.

— **Перед виборами до парламенту.** В Обертині, який належить до виборчого округа сільского Станиславів-Товмач і т. д., відбули ся дня 19. с. м. довірочні збори судового повіту обертиньского в присутности 92 делегатів вибраних громадами тогож повіту. Всі 20 громад повіту були заступлені; сьвящеником було 6, впрочім самі селяни. Председателем зборів був о. Василь Глібовицький, заступником п. Дмитро Цанко, господар з Незвиск, секретарював о. Николай Голянюк. Народи тревали 4 години. По поясненю організатором повітовим о. Олесницьким нового закона виборчого, єго добрих і узмних сторін і по основній нараді, як перевести надходячі вибори з користію для народного кандидата, по візваню до солідарности в поступованю, подано до відомости всіх зібраних виринувших доси кандидатур в окрузі, приступлено до наради над особою кандидата, котрий би мав найліпші вигляди в повіті. З огляду, що кожний судовий повіт може голосувати лиш на одного кандидата, не переводжено дискусії над двома, лиш над одним і єго заступником. Всі присутні селяни — делегати громадські, котрим полищено самим без впливу інтелігенції порішене сеї справи, заявили устами п. Дмитра Цанка, що найпопулярнішим кандидатом був би о. Альфонз Олесницький, парох Чортівця, котрий вже був перед 6 літами кандидатом до парламенту звідси і одержав значну більшість голосів в тім повіті та своєю 13-літною щирою працею для осьвідомлення селянства дав докази сердечної любови до люду і тому ставляють

кандидатуру о. А. Олесницького та поручають другим судовим повітам сего округу виборчого, з якими прийде Обертини голосувати, щоби на о. А. Олесницького згодились. Коли предсідатель спитав присутніх делегатів, чи годять ся на ту кандидатуру, всі з одушевленем згодились. Описля предложив предсідатель на заступника п. Осипа Гурика, посла соймового і господаря в Угринові, що збори одноголосно апробували. О. А. Олесницький подякував за довіру і заявив, що кандидувати не думав, та що кандидатуру прийме лишень під тим услівем, коли другі судові повіти сего округу виборчого на него згодять ся і „Народний Комітет“ сю кандидатуру потвердить.

— **Голодовий страйк** увязнених студентів ровночав ся вчера, як они заповіли. Цілу ніч на вчера увязнені не спали, а рано не прийняли ніякої поживи, хоч кїм вязничої страви подано їм принесені кошї зі стравами з руских домів. Цілий день посту нанїть без води, і нинї дальший другий день посту і так дальше, поки не випустять живих або не вивесуть мертвих на волю. Сей поступок крайної розпуки нашої академічної молодїжі називає вшехпольський орган «ліха комедія». Лише звїряна в людскім тілі без серця і розуму зважить ся на подібний вислов.

Наслідком заповідженої голодівки докінчено чим скорше слідство. Вчерашного дня відбула ся генеральна конфронтація увязнених зі свідками в присутности слідчих судиїв. Велику салю розправ заповнили до половини свідки. Були між ними ректор Гривецкий, проф. Балясіч, Охенковский, Віярж з перевязаною рукою і головою, Хлямтач, о. Комарницький, Тіль, Нусбавм, Смолюховский, кс. Яшовский, др. Гельбер, якого промоція мала відбутися дня 23. січня, его родина, педелі і возні університету та студенти-відлові Czytelni i akademickoї, Болеслав Ярославські, Влад. Ігельскі і Ферд. Шмаленберг, котрі самі зголосили ся до складання свідочств против своїх товаришів. Увязнених приводили дозорці партіями по 10, аж позя всіх 86 не вичерпано.

Вислідом конфронтації мало бути розпізнає 19 учасників бучі і випущене нинї до світа кільканайцятьох увязнених на волю. Кого випущено, поки що не знаємо. Прочі голодують...

З провінції шлють увязненим слова симпатії і гроші. З Коломиїчини доносять нам, що на деканальнім соборчику в Шешорах святиї ухвалили одноголосно висловити симпатію увязненим і зібрали для них 50 К. Дописуватель зазначає, що селяни-Гуцули заінтересовали ся гіркою долею увязнених академиків.

Зачуваємо, що руска академічна молодїж має видати маніфест до всіх університетів в Европі в справі увязнених товаришів.

— **Вісти з російської України.** Ученики лубенської мужескої гімназії звернулись до директора в прошенем, щоби заведено в гімназії українську мову. Директор обіцяв підняти се питає на зїзді директорів, який має відбутися у Києві. Особисто ж директор висловив ся, що ніякої, мовляв, української мови не має, і що се, мовляв, є вигадки.

16. лютого студентська українська комісія в справі українських катедр в київскім університеті звернула ся до ради студентских представників з такою заявою: „З огляду на те, що рада професорів через пана ректора зрікає ся дати мотивовану відповідь з приводу „студентської резолюції“ лишає ся тільки одно — звернути ся в сїй справі до суду товаришів, — комісія в імені загально-української збірки звертає ся до ради студентских представників з прошенем поставити в порядок дня загально-студентської збірки, яка має бути, питає про українські катедри. Студенти-Українці звертають ся до всіх студентів і цілком певні, що товариші представники не зречуть ся підтримати їх в боротьбі з університетскою адміністрацією з приводу українських катедр, що вони не так давно і обіцяли в своїм credo“.

— **Подорожи цїсаря до Праги** не відложено — як доносили деякі часописи. До Праги їхав вже комендант пішої компанії прибічної гвардії, Маєр, аби розглянути ся, де будуть закватировані гвардисти підчас побуту монарха в столиці Чех. Міска рада ухвалила на приїзд монарха поставити триумфальну браму на зел. двірці ім. цїсар. Франц Йосифа, а на Прикопах триумфальний лук.

— **Нову театральну салю** буде мати Львів небавом. Отсе товариство «Gwiazda» при ул. Францисканській має приступити до перебудови теперішньої салі на більшу і вигіднішу і збудує єї в огороді подальше від уллиці. Коло театральної салі стане поперечна камениця в роді офіцин, в якій будуть містити ся канцелярії «Gwiazd-и» і мешканя для членів того Товариства. На місце теперішньої салі театральної стане триповерхова камениця з чиншовими мешканнями для членів «Gwiazd-и». Театральна саля буде уладжена так, що буде надавати ся на висгави, концерти, збори, балі і т. п. Сама саля буде з певностию додере рентувати ся, бо у Львові нема попросту тепер салі на такі цілі: «Яд Харузім» чи казино є за дорогою а невідповідні. Справу перебудови салі «Gwiazd-и» і камениці мають рішити недільні загальні збори товариства.

— **Холмські Русини.** Dziennik polski доносить з Люблина про утворенє в Холмщині якогось союзу Русинів, який виповів борбу Москалям, а йде рука в руку з Поляками. Допись та звучить: «В Холмщині утворив ся недавно селянський союз з осідком в Холмі. Задачею того союзу є народний розвій Русинів і борба з московщиною. Той союз тепер сильно агітує в цілі переведеня своїх кандидатів на правоборців і вибору посла від православного населеня. Проти союзу виступає православне духовенство і місцеві власти Союз руських селян є противнай відлученю Холмщини від польского королїства, і в своїх відозвах, ширених по селах, доказує Русинам, що Поляки яко підбитий наїд є менше небезпечні для Русинів чим Москалі, з якими борба Русинів о народні рускі права була би неможлива».

— **Аносові переписні листки.** Дирекція почт оповіщує: Наслідком бажаня численних інтересентів, щоби переписні листки державного накладу як також ктрткові листи приватного накладу з випечатаними на них почтовими значками, на котрих передовій і відворотній стороні поміщено оповіщення, можна буде продавати низше урядової ціни зглядно низше ціни випечатаного значка почтового, рішило ц. к. міністерство торговлі в порозуміню з ц. к. міністерством скарбу, що против такої продажи за посередництвом уповажнених продавців зі становища приписів почтових і доходо-скарбових не заходить жадна перешкода під услівем, що задруковані оповіщеннями предмети будуть відповідали услівям, під якими можна розсилати пересилки листової лотти і що знижена ціна, по якій ті предмети мають ся продавати, не буде на них поміщена. Під тими самими услівями вільно також продавати карткові листки державного накладу з оповіщеннями, як також зладжені приватним накладом переписні листки і коверти з випечатаним на них значком почтовим. Натомість виключеним є, щоби такі предмети продавали ся в урядах почтових і щоби почтовий заряд займав ся відпродаванем таких предметів на річ продавців почтових значків.

— **Катастрофа на морі.** Нема грізнішого виду, як коли вихром розбурхане море наїжить ся високими фіями. Горе тоді кораблям слабшої будови, бо філі роздавлюють судно в своїх обїямах. Навіть великим пародам грозить небезпеченство розбитя о береги моря, або о лавицю піску. Последного рода нещастє постигло вчера голяндский парогод «Берлін», який плыв з Амстердаму до Лондона зі 184 особами. Коло Гек ван Голянд пароход підчас бурі дістав ся лавицю піску і розторочив ся на дві часті; задня пірнула в море, передна осїла на піску. 141 осіб відразу нашло смерть, між тим 91 подорожних. Прочі подорожні в числі яких 30

осіб і решта корабельної служби нашла ся в часті на передній часті корабля, а по часті виратували їх ратункові човна. До виостаючої з води часті корабля годі дістатися човнами, бо море страшно філює, тому може не удасть ся виратувати осталих там около 10 осіб. Між жертвами катастрофи находить ся королївский курьер і члени оперового товариства, яке давало представленя в Кувенгарден в Англії. Товариство се плинуло до Дортмунду. З 35 членів опери не остав ніхто при житю. Спас ся лише оден співак, який зпїзнив ся і їхав слїдуючим кораблем. Капітан корабля Патерсон сиас ся перед смертїєю; бо тримав ся плаваючої дошки, поки не наспіло ратункове човно.

— **Школи для публіцистів в Америці.** Школи для публіцистів, які позакладає перед кількома роками по ріжних містах Америки, не справили надїї їх ініціаторів. І зі всіх сих шкіл зістала ся тепер тільки одна при університеті в Канзасі, яку веде видавець одної з найбільш поважних місцевих газет „Reflector“. Курс науки дворічний і займає пять годин на тиждень публіцистичних вправ. Викладають також найгарнійші репрезентанти японської публіцистики. На виклади ходить мужчин і жінок коло 30. В червні 1906. р. був в сїй школі перший іспит (школа єствує всего 3 роки), а студенти, що вийшли з сеї інституції, дістали місця в редакциях найвизначніших американських газет.

— **Також стрільці!** Коло Ратеная в Прусах устроїли собі польованє в лісі слюсарі з Берлина. Оден із стрільців, якийсь первовий чи слїпий, застрілив зі свого становища побережника а другого побережника тяжко поранив. При слїдстві звиняв ся слюсар, що він був певний, що стріляє до звїряни.

— **Дрібні вісти.** Вінчанє п. Юстина Левицкого з п. ною Мелянією Пелехівною, донькою о. Филипа і Марії з Даниловичів Пелехів, відбуде ся дня 26. лютого с. р. в Товщові, (ст. тел. Старе село, зел. Давидів). — Дня 1. марца 1907 заводить ся в місцевости Рунгури, печенїжинського повіта, яка належить до округу дорученя ц. к. уряду почтового в Печенїжині, ц. к. складницю почтову зі звичайним кругом діланя. Ся складниця буде получена з урядом почтовим в Печенїжині через післанчі їзди, курсуючі щоденно межі Печенїжином а Слободою рунгурскою. — В Монилівці, зборівського повіта, згоріло оводі одно господарство вартости около 9.000 К. — Загальний рух поїздів привернено на шляхах: Вигнанка-Тересин-Скала, Ходорів-Підвисоке-Стрий-Тернопіль, Тернопіль-Копичинці, Струже-Ясло. Натомість здержано рух межі Яслом а Сяноком і Коломиєю а Стефанівкою.

— **Поетичний кутик.**
(Ottave Rime.)

Брехня й омана в свїті є горою,
А правди годі між людьми найти,
Днесь підлота і зрада чеснотою,
Йде чернь дрібна на осліп серед тьми —
Сї, що люд кормлять ложею і тьмою,
Жиють в достатках, в славі, без журби,
А ті, апостоли і правди і науки,
Знаходять смерть... тюрму, зневагу... пекло
[мук...

Уляна Кравченко.

— **Репертуар руского театру в Золочеві.** В суботу дня 23. лютого с. р. «Продажа наречена» опера в 3 діях Ф. Сметани. Виступ п. Гаєка. Музика війскова 55. п. п.

В неділю дня 24. лютого с. р. «Чорноморці» народна оперета в 3 діях. Музика М. Лисенка.

Ві второк 26. лютого с. р. «Користна посада» славнозвісна комедія в 5 діях Островского

— **Репертуар міського театру у Львові.** Нинї в п'ятницю «Старостич укараний» трагікомедія в 4 діях А. Новачинського.

В суботу по полудні о 3. год для шкільної молодїжі «Оборона Ченстохови», історична картина в 5 діях; вечером «Циганерія», опера в 4 діях Пучінія.

В неділю по полудні «Пташник з Тиро-

ля», оперетка в 3 діях Целера; вечером «Моральність пані Дульської», трагікомедія в 3 діях Запольської.

Наука, штука, література.

— Руска письменність. IV. Теорія Амвросія Метлинського і Миколи Костомарова. Видане товариства „Просвіта“ у Львові, 1906. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Стор. 493, 16^о. Ціна оправного примірника 1 К, в красній оправі 1 К 50 с. — Як в заголовку сего видавництва зазначено, в се 4. том „Рускої письменности“, яка стала виходити від мая 1904 р. під редакцією п. Юл. Романчука, накладом „Просвіти“. Про се видавництво були вже у нашій днівній похвальні згадки. Тепер подаючи коротку тимчасову нотатку про сей IV. том, можемо лише зазначити, що наклад 3.000 примірників є за малий, як се показало ся на I. книжці I. тому, що вже вичерпаний. Так дешево видане повинно друкувати ся в десятках тисячів примірників і тоді певно також розійшло би ся в недовгий часі.

Посмертні оповістки.

— О. Олександр Темницький, парох при муж. карнім заведеню у Львові, касиєр «Кравового Союзу кредит.» у Львові, член многих українських товариств, упокоїв ся позавчера в однім з кураційних місцевостай в Німеччині, в 58. році життя, а в 31. р. священства. В. с. п.!

— О. Антін Волос, парох в Прилбичах, яворівського деканата, упокоїв ся дня 8. с. м. в 84. р. життя, у в 55. р. священства. В. с. п.!

— Марія Волос, жінка бл. п. с. Антона упокоїла ся в Прилбичах дня 4. с. м. В. І. п.!

Телеграми

з дня 22. лютого 1907.

Відень. Віденська преса дальше розписує ся про в'язнене руских академиків і голодовий страйк. Часописи зазначають односторонно, що як не карано італійських студентів в Інсбруді, так само повинно ся тепер цілу справу пустити в непамять.

Опава. На вчерашнім засіданю шлеского сойму пос. Груби і тов. поставили внесенє на вибір комісії, яка мала би обговорити національну справу на Шлеску.

Петербург. Доси вибрано 355 послів до думи: 62 монархістів і інших з правіці, 28 уміреных, 221 з лівіці, 44 народоців. (В лівіці є: 59 „кадетів“, 27 „трудовиків“, 36 соціальних демократів і 7 соц. революціоністів).

Послідні вісти.

— Ув'язненє академиків. Нині досвіта мали з арешту випустити 15 академиків, а се: Олександру Черкавського, Ром. Левицького, Богд. Вахнянина, Евг. Форостину, Лл. Кука, Ост. Кравця, Гр. Паламаря, Вяч. Василевського, Вол. Чумака, Богд. Левицького, Іер. Левицького, Мих. Бодвара, Петра Карманьського, Яросл. Мел. Бучиньського і Йос. Ліскевича.

Увільнені заявили, що вийдуть тоді, коли випустять всіх арештованих і зголосили ся слабими.

Галицький сойм.

В дальшій годі вчерашнього засіданя пос. Олесницький підпирав своє внесенє в справі зміни закона про викладову мову в середних школах, жадаючи, щоби право децизиї про викладову мову, яке прислугує соймови поручити міністерству віроповідань і просвіти. Се внесенє, як і слідує пос. Мазикевича о заложенє гімназій в Раві рускій відіслано до

шкільної комісії. По таким самим полагодженю внесенє пос. Станіньського о зрівнанє учительської платні з платнями урядників і пос. Сколишевського в справі нових громад з парцеляції, референт водної комісії в полагодженю внесенє пос. Олесницького що до регуляції ріки Стрия, вніс, щоби вівзати правительство до як найскоршого зрегульованя сеї ріки, загрожуючої містови і до направи зірнаного гостинця до Сколя; ухвалєло.

Сойм прийняв кілька справоздань кравового виділу в поменших справах і кілька савітарної комісії в справі шпиталів. Відтак відчитано нові внесенє та інтерцеляції, між якими пос. Олесницький жадає утвореня руских гімназій в Бережанах і в Стрию та розширеня школи в Хирові на 5 класову, а пос. Король інтерцелював в справі заведеня польської викладової мови в Стремєню, жовківського повіту.

Торговельні і промислові вісти.

В товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ дістануть обезпечені члени 10% звороту з премій оплачених в році 1906.

В протягу 1906 року видано 205.486 важних поліс, на обезпеченє 204.241.280 К вартости, з премією 2.017.277 К; в порівнаню з роком попереднім було більше о 14.854 поліс і 189.279 К премій; в реасекурацію віддано 94.524.545 К обезпеченої вартости за премією 917.058 К (=45 1/2%).

Шкід було 18.3 на суму 1.667.345 К (=53% від суми премій); то є менше о 66.891 К від попередного року; з того на реасекурацію припало 539.585 К. Видатки адміністраційні (разом з провізією агентів, котра виносила 161.766 К і поборами персоналу, котрі з ремуверациями виносили 144.698 К в самім Товаристві обезпечень) коштували квоту 404.870 К инші видатки і амортизацій 48.856 К. Фонд резервовий побільшив ся в протягу року о 105.867 К і виносив 846.189 К. Фонд емеритальний урядників, виносив 185.810 К (побільшив ся о 37.327 К); резерву премій побільшено о 134.547 К до суми 550.110 К.

Всі фонди Товариства виносять 1.686.964 К Уміщено в цінних паперах 1.035.966 К, — власні реальности і нові дома 715.000 К, — вкладки і готівка 82.986 К. З надвижки і (зиску) по відчисленю приписаної часті до фонду резервового і фонду спеціального на звороту, — дістануть члени зворот в висоті 10% (попередного року діставали тільки 5%).

В Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“ вложило в протягу року 2575 сторін 1.427.083 К, — уділялисьмо 1336 позичок на суму 1.254.210 К; сплачено з позичок 784.197 К. З днем 31. грудня 1906 остало 4.531 членів, котрі декларували уділи в сумі 244.550 К, на то вплатили своїх уділів 193.659 К. Позички виносять 2.278.993 К, на 3424 скриптів і 233.541 К, на 317 векелях. Вкладки виносять суму 2.561.541 К на 2181 книжочках.

Кошти адміністраційні виносили 42.651 К, в тім 5.145 К на публичні добродійні ціли. Позички сплачувані дуже точно, — залеглости дуже малі. Фонди Товариства побільшили ся. Цілий капітал оборотовий виносить 2.955.139 К. Позички уділяемо на 6%, для союзних товариств задаткових на 5 і 1/2%. Від вкладок платить Товариство 4%. Остала надвижка (зиск) в квоті 18.847 К, — з котрої члени дістають 6% дивіденди від своїх уділів.

Дирекція.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, ресторація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Коспюшка у Львові.

Приїхали дня 21. с. м.: Ст. Танчаковський з Зол. Потіка, І. Волянський з Островець, Юр. Патрій з Перегінька, о. Е. Ваньо з Заланова, Ол. Бородайко з Бережан, о. Яворський зі Стрільбич, о. Долошицький з Добросьна, др. Бохеньський з Тернополя.

Шукає ся хлопців до практик в склепі з укінченою П. кл. шкіль середних або виділових. Практика через 6 місяців безплатна. Зголошєнє «Сокільський Базар» Львів. (1—3).

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Солящій у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 15. лютого до 1. марця 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і свята 2 представленя о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High Life представленє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40 5-45, 9-05*
„ Кракова	2-31*, 5-50*, 8-45, 1-30, 5-25, 8-40 9-30*
„ Підволочиск	7-20, 11-45, 2-20, 5-50, 10-30*
„ Лавочного	7-29, 11-50, 10-50*
„ Рави рускої	7-50, 4-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-37
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35

На Підзамче.

Підволочиск 7-05, 11-30, 2-08, 5-35, 10-16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12-45*, 1-—*, 2-45, 6-35* 10-05*
„ Іцкан	2-51*, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-20, 10-55, 2-21, 6-15*, 9-50*
„ Яворова	6-55, 6-—*
„ Лавочного	7-30, 2-30 6-25*
„ Самбора	8-55, 4-15, 10-51
„ Станиславова	9-10*
„ Бецаця	10-45
„ Ряшева	4-05
„ Коломиї	3-30
„ Рави рускої	7-25*, 11-35*
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск 6-32, 11-07, 2-32, 6-27*, 10-02*.

Примітка. Поїзди посильні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є наванчені зв'язкою. Пору нічна числить ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білєти їзди як також білєти всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди, ітд. можна набувати через цілий день в міській бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавмана ч. 9.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4 1/2% листи Банку кравового
- 4% позичку краву
- 4% облигації провінаційні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Позір! Позір! Позір!

Портрети Шевченка в рамах; На пляшю з гіпсу гарно викінчений по 50 К.

Крайкові по 30 К. Країнське виданє по 16 К. Дня Читалєнь 10% оуєсту. Ціни Лосо Львів. — Замовляти в „Сокільськїм Базарі“ у Львові ул. Руска 20.